

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קנ"ו ע"ב

פרשת תרומה

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קנ"ו ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

וְאוֹרֵייתָא דְּבַעַל פֶּה כְּנִישַׁת נְהוֹרָהָא. וּמַהֲהוּא זְמַנָּא אֲתַגְנִיזוּ נְהוֹרִין דְּאוֹרֵייתָא, וְאַסְגִּיאוּ מַחְלוּקַת עַל מְשֻׁנָּה, וְחִכְמִיָּא בְּמַחְלוּקַת, וְכָלְהוּ תְּקִיפִי לְבָא בְּעַרְבוּכְיָא. וְעַל דָּא, חֲדוּה דְּאוֹרֵייתָא לָאו אִיהוּ בְּהוּא זְמַנָּא, בְּכָל דְּרִין דְּעֻלְמָא.

תרגום לעברית

בְּשַׁעֲה שְׁמַת דְּיוד הַמֶּלֶךְ, כְּנִסָּה הַלְבֵּנָה אֶת אוֹרָה, וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה כְּנִסָּה אֶת אוֹרָה. וּמֵאוּתוּ זְמַן נִגְנְזוּ אוֹרוֹת הַתוֹרָה, וְהַתְּרַבְּתָה הַמַּחְלָקַת עַל הַמְּשֻׁנָּה, וְהַחֲכָמִים בְּמַחְלָקַת, וְכָל חֲזָקֵי הַלֵּב בְּעַרְבוּכְיָה. וְעַל זֶה אֵין שְׁמַחַת הַתוֹרָה בְּאוּתוּ זְמַן בְּכָל דּוֹרוֹת הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

וּמַה אֵינּוֹן חוֹמְרֵי דְּתַעֲנִיּוֹת דְּגִזְרוּ רַבָּנָן, כִּד מִית פְּלוֹנִי, גִּזְרוּ תַעֲנִיָּת. כִּד הָוָה כֶּה, גִּזְרוּ כֶּה. (ס' א דא דהוה) וְכִד הָוָה כְּנִישׁוּ יִתִּיר דְּחֲדוּה דְּתוֹרָה דְּבִכְתָּב וְתוֹרָה דְּבַעַל פֶּה, בְּהוּא זְמַנָּא, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה דְּאַצְטְרִיךְ לְמַנְעַל תְּרַעֲי דְּאוֹרֵייתָא בְּהוּא זְמַנָּא.

ומהן חמרות התעניות שגזרו רבנן? כשמת פלוני גזרו תענית, כשהיה כהן גזרו כהן. (זה שהיה) וכשהיה כנוס יתר של שמחת התורה שבכתב ותורה שבעל פה, באותו זמן על אחת כמה וכמה שצריך לנעל שערי התורה באותו זמן.

טקסט הזהר

ובגין כה אמרין הני צדוקי דינא, כמה דאתמר. חדו רבי יוסי ורבי חייא, ונשקוהו ברישיה כמלקדמין, אמרו זכא חולקנא בהאי ארשא.

תרגום לעברית

ולכן אמרים את אלו צדוקי הדין, כמו שנתבאר. שמחו רבי יוסי ורבי חייא ונשקוהו בראשו כמקדם, ואמרו, אשרי חלקנו בדרך הזו!

טקסט הזהר

תו פתח ואמר. (קהלת ז) החכמה תעוז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר. החכמה תעוז לחכם, דא משה, כד סליק לטורא דסיני לקבלא אורייתא, אזדעזעו כל אינון רקיעין, וכל אינון משריין עלאין, ואמרו קמיה, מאריה דעלמא, ומה כל טובא, וכל חדוה דילן, לאו איהו אלא באורייתא, ואת בעי לנחתא לה בארשא. אתכנישו על משה לאוקדיה בנורא, אתתקף משה וכו', כמה דאוקמוה חברייה, דקודשא בריך הוא אמר ליה למשה וכולי.

תרגום לעברית

עוד פתח ואמר, (קהלת כ) החכמה תעז לחכם מעשרה שליטים אשר היו בעיר. החכמה תעז לחכם - זה משה. כשעלה להר סיני לקבל תורה, הזדעזעו כל אותם רקיעים וכל אותם מחנות עליונים, ואמרו לפניו: רבון העולם, ומה כל טוב וכל שמחה שלנו אינה אלא בתורה, ואתה רוצה להורידה לארץ?! התקבצו על משה לשרפו באש. התחזק משה וכו', כמו שבארוה החברים, שאמר הקדוש ברוך הוא למשה וכו'.

אבל החכמה תעוז לחכם, כל מאן דאתעסק באורייתא, ואשתדל בה לשמה, אתתקף בה באורייתא, בשעתא דאצטריך למיהוי ליה תקפא וחילא, לאגנא עליה בשעתא דאצטריך. והוא תקפא וחילא מאן אתר אתתקף. הדר ואמר, מעשרה שליטים. אינון (מ' ט ע"א) עשר אמירן דכתיבין בה באורייתא, דאינון שליטין עלאין, דבר נש אתתקף בהוא בהאי עלמא, ובעלמא דאתי כל רזין דעלמא, וכל פקודין, וכל חכמתא דעילא ותתא, בהו תליא, ובהו אתכליל כלא, וכלא איהו באורייתא. זכאה חולקיה מאן דאשתדל באורייתא, למיהוי מתתקף בתקפא לעלמא דאתי.

תרגום לעברית

אבל, החכמה תעז לחכם - כל מי שמתעסק בתורה ומשתדל בה לשמה, מתחזק בתורה בשעה שצריך לו תקף וחזק להגן עליו בשעה שצריך. ואותו תקף וחזק מאיזה מקום מתחזק? חזר ואמר, מעשרה שליטים. מאותן עשר אמירות שכתובות בתורה, שהם שליטים עליונים, שאדם מתחזק בהם בעולם הזה ובעולם הבא. כל סודות העולם וכל המצוות וכל החכמה שלמעלה ומטה תלויים בהם, ובהם הכל נכלל, והכל הוא בתורה. אשרי חלקו של מי שמשתדל בתורה להיות מתחזק בחזק לעולם הבא.

טקסט הזוהר

עשרה שליטין, עשר זיני חכמתא אינון בה באורייתא, בעשר שמיהן גליפן, ואתכלילו בשמא חד, דעשרין ותריין אתוון גליפין, רזין דעלמא דאתי, באינון זיהרין, דלא שלטא עינא למחמי, ואפילו בסכלתנו למנדע, ולאסתכלא בההוא עדונא, וכסופא, דקודשא בריך הוא אחסין לון לצדיקיא לעלמא דאתי. כמה דאת אמר (ישעיה סד) עין לא ראתה אלהים זולתך יעשה למחכה לו.

עֲשֶׂה שְׁלִיטִים - עֲשֶׂה מִיָּנִי חֲכָמָה הֵם בְּתוֹרָה, בַּעֲשֶׂה שְׁמוֹת חֲקוּקִים, וְנִכְלְלוּ בָשָׁם אֶחָד שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁתֵּים אוֹתִיּוֹת חֲקוּקוֹת, סוּדוֹת הָעוֹלָם הָבָא, בָּאוֹתָם זְהָרִים, שְׁאִין הָעֵינ שוֹלֵטֶת לְרֹאוֹת, וְאֶפְלוּ בְּשֶׁכֶל לְדַעַת, וְלִהְסֹתָפֵל בָּאוֹתוֹ עֲדוֹן וּתְשׁוּקָה שֶׁהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹרִישׁ לְצַדִּיקִים לְעוֹלָם הָבָא, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (ישעיה סד) עֵין לֹא רֹאֶתָה אֱלֹהִים זוֹלָתָה יַעֲשֶׂה לְמַחֲכָה לוֹ.

טקסט הזוהר

פְּתוּרָא דְּבֵר נָשׁ, מְזַכֵּי לִיָּה לְמִיכָל עַל פְּתוּרָא אַחֲרָא, בַּעֲדוֹנָא דִּהְהוּא עֲלָמָא, כְּמָה דְּאֵת אָמַר (שמואל ב ט) כִּי עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ תִּמְיֵד הוּא אוֹכֵל. וְדוּד מְלָכָא הָוָה אָמַר, (תהלים כג) תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוּרָרִי, וְדָא אִיהוּ אֶתְסִדְרוּתָא דְּפְתוּרָא בְּהָהוּא עֲלָמָא, דִּהָא כְּדִין אִיהוּ עֲדוֹנָא וְכִסּוּפָא, דְּנִשְׁמַתָּא אֶתְהַנִּי בְּהוּ, בַּעֲלָמָא דְּאֵתִי.

תרגום לעברית

שְׁלֹחַנוֹ שֶׁל אָדָם מְזַכֵּה אוֹתוֹ לְאָכֵל עַל שְׁלֹחַן אַחֵר בַּעֲדוֹן שֶׁל אוֹתוֹ הָעוֹלָם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שמואל ב ט) כִּי עַל שְׁלֹחַן הַמֶּלֶךְ תִּמְיֵד הוּא אוֹכֵל. וְדוּד הַמֶּלֶךְ הִיָּה אוֹמֵר, תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שְׁלֹחַן נֶגֶד צוּרָרִי, וְזוֹהִי עֲרִיכַת הַשְׁלֹחַן בָּאוֹתוֹ עוֹלָם, שְׁהָרִי אֲזִי הוּא עֲדוֹן וּתְשׁוּקָה שֶׁהַנִּשְׁמָה נִהְיִית בָּהֶם בְּעוֹלָם הָבָא.

טקסט הזוהר

וְכִי פְּתוּרָא אֵית לוֹן לְנִשְׁמַתִּין בְּהָהוּא עֲלָמָא. אִין. דִּהָא מְזוֹנָא וְסְפּוּקָא דְּעֲדוֹנָא, אַכְלִי בְּהָהוּא עֲלָמָא, כְּגוֹוֹנָא דְּמִלְאֲכִי עֲלָאִי אַכְלִי. וְכִי מִלְאֲכִי עֲלָאִי אַכְלִי. אִין. כְּגוֹוֹנָא דְּלִהוֹן אַכְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא. וְהָהוּא מְזוֹנָא, רְזָא אִיהוּ לְטָלָא, דְּנִגִּיד וְאֶתְמַשֵּׁךְ מֵעִילָא, מְרָזָא דְּעֲלָמָא דְּאֵתִי, וְאִיהוּ מְזוֹנָא דְּנִהִירוֹ מִשַּׁח רַבּוֹת קִדְשָׁא, וְנִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא אֶתְזוֹנוּ מִתַּמָּן בְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן, וְאֶתְהַנּוּן תַּמָּן. דִּהָא תַּמָּן נִשְׁמַתְהוֹן דְּצַדִּיקָא, מִתְּלַבְּשֵׁן בְּגִנְתָּא דְּעֵדוֹן דְּלִתְתָּא, כְּגוֹוֹנָא דִּהָאִי עֲלָמָא.

וכי שלחן יש לנשמות באותו עולם? כן. שהרי מזון וספוק ועדון אוכלים באותו עולם כמו שאוכלים מלאכים עליונים. וכי מלאכים עליונים אוכלים? כן. כמוכם אכלו ישראל במדבר. ואותו מזון סוד הוא לטל ששופע ונמשך ממעלה מסוד העולם הבא, והוא מזון של אור שמן משחת קדש, ונשמות הצדיקים נזונות משם בגן עדן ונהנות שם, שהרי שם נשמות הצדיקים מתלבשות בגן עדן של מטה כמו שהעולם הזה.

טקסט הזוהר

ובשפתי ובזמני, מתפשטאן, וסלקין למחמי ביקרא דמאריהון, ולא תעידנא בעדונא עלאה כדקא יאות, דכתיב, (ישעיה סו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבא כל בשר להשתחוות לפני אִמֵּר יי'. וכי כל בשר ייתי, לאו הכי הוה ליה למכתב, אלא כל רוח או כל נשמה, מהו כל בשר.

תרגום לעברית

ובשפחות ובזמנים מתפשטים ועולים לראות בכבוד רבונם ולהתעדין בעדון עליון כראוי, שכתוב (ישעיה סו) והיה מדי חדש בחדשו ומדי שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחוות לפני אִמֵּר ה'. וכי כל בשר יבוא? לא כה היה לו לכתב, אלא כל רוח או כל נשמה. מהו כל בשר?

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קנ"ז ע"א) ◆

טקסט הזוהר

אלא קודשא בריה הוא עבד ליה לפר נש בהאי עלמא, כגוונא דיקרא דכבוד עלאה לעילא. ההוא כבוד עלאה, איהו רוח לרוח, ונשמתא לנשמה,

אֵלֶּה הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עָשָׂה אֶת הָאָדָם בְּעוֹלָם הַבָּא כְּמוֹ יָקָר הַכְּבוֹד הָעֶלְיוֹן לְמַעַלָּה.
אוֹתוֹ כְּבוֹד עֶלְיוֹן הוּא רוּחַ לְרוּחַ וּנְשָׁמָה לְנְשָׁמָה, עַד שְׁמַגִּיעַ לְמָקוֹם אֶחָד לְמַטָּה שֶׁנִּקְרָא
גּוֹף, וּבָזֶה נִכְנָסֶת רוּחַ אֶחָת שֶׁל מְקוֹר הַחַיִּים שֶׁנִּקְרָאת כָּל, בָּזֶה הוּא כָּל הַטוֹב וְכָל הַמְּזוֹן
וְכָל סִפּוּק אוֹתוֹ הַגּוֹף.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.